

Vraag nr. 138
van 4 maart 1997
van de heer FILIP DEWINTER

Studieopdrachten voor universiteiten – Wijze van betaling

In verschillende kranten verscheen op 21 februari een bericht over de toewijzing van studieopdrachten door de federale en Vlaamse regeringen.

De Vlaamse universiteiten nemen een niet onaanzienlijk deel van deze studieopdrachten voor hun rekening. Uiteraard worden deze opdrachten uitgevoerd tegen betaling.

Soms blijkt echter dat de overheid specifiek van de diensten van een bepaalde hoogleraar gebruik wenst te maken.

Hoe geschiedt de betaling in dergelijke gevallen ? Krijgt de hoogleraar een deel van de vergoeding (hoewel hij gebruik maakt van de faciliteiten van de universiteit), of gaat de vergoeding integraal naar de universiteit of de betrokken faculteit ?

Bestaat er in dit verband een gedragscode die door alle universiteiten wordt gevolgd ?

Antwoord

Studieopdrachten worden beschouwd als prestaties ten behoeve van derden geleverd door personeelsleden die voortbouwen op de aan de universiteit aanwezige kennis, en vallen dus onder de toepassing van het decreet van 22 februari 1995 betreffende de dienstverlening door universiteiten of hogescholen. Er is dus een regeling die alle universiteiten moeten naleven.

Elke overeenkomst van wetenschappelijke of maatschappelijke dienstverlening vereist een voorafgaande toestemming van het universiteitsbestuur. De opdrachtgever moet alle rechtstreekse kosten vergoeden die voortvloeien uit het gebruik van de lokalen, infrastructuur, diensten en personeel, in de mate dat zij eenduidig meetbaar zijn. Bij onderzoeksovereenkomsten moeten afspraken worden gemaakt over de publicatie- en gebruiksrechten.

Elke universiteit stelt een intern reglement op over het afsluiten, het beheer en de uitvoering van deze dienstverleningscontracten. Hierin wordt de bestemming van de opbrengsten geregeld. In de overeenkomst moet, onder de noemer "centrale

beheerskosten en algemene exploitatiekosten", in een voorafname van tenminste 10 % op de middelen die de contractant besteedt, exclusief de voorafname zelf, worden voorzien, met uitzondering van overheidsopdrachten waarvoor dit is uitgesloten. Deze voorafname vormt een minimumvergoeding voor het ter beschikking stellen van alle middelen die niet op eenduidige manier kunnen worden gemeten.

In dat interne reglement kan in een individuele vergoeding worden voorzien voor onderzoekers die de dienstverlening hebben uitgevoerd. Het totaal bedrag van deze vergoeding bedraagt maximaal de helft van de inkomsten verminderd met de kosten. Deze vergoedingen kunnen uitbetaald worden voor wetenschappelijke dienstverlening vanaf 1 oktober 1993.

Besluitend kan dus het volgende worden gesteld.

Er bestaat een gedragscode voor de toewijzing van studieopdrachten door de Vlaamse regering. Zelfs wanneer een beroep wordt gedaan op een bepaalde persoon wordt de opdracht, evenals de vergoeding, toegekend aan een universiteit. Binnen elke universiteit moet een intern reglement worden opgesteld waarin de toewijzing van de opbrengsten wordt geregeld. Eventueel wordt daarin in een verdeling van de winst naar individuele betrokkenen voorzien.